

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אחד המערה ואחד הגומר - קנה.													■
מאי קנה?													^
קנה לכל	רב:											◆	!
לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה, לירש בנכסי אחיו, ולפוטרה מן הייבום.	שמואל:											◆	!
מן הנשואין - ד"ה אכלה, דהא הות קאכלה מעיקרא													■
כי פליגי - מן האירוסין													◆
אוכלת, דהא רבי רחמנא ביאת שוגג כמזיל	רב:											◆	■
כי רבי רחמנא - לאוקמיה במקום בעל, לאלומי מבעל לא.	שמואל:											◆	■
ואודא שמואל לטעמיה													■
כל שהבעל מאכיל - יבם מאכיל, וכל שאין הבעל מאכיל - יבם אינו מאכיל.	דאמר רב נחמן אמר שמואל:												◆
בת ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת, ובזו יפה כח היבם מכח הבעל	מיתבי:												◆
בשלמא לרב ניהא, אלא לשמואל קשיא													ז
אימא הכי: ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת בתרומה, כנס ואח"כ נתחרש - אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת	אמר לך שמואל:												◆
ומאי בזו?													ז
דאילו בעל חרש מעיקרא - לא אוכלת, ואילו יבם חרש מעיקרא - אכלה.													◆
ואיכא דאמרי: מן האירוסין - ד"ה לא אכלה, דהא לא אכלה בחיי בעל													◆
כי פליגי - מן הנשואין,													◆
אוכלת, דהא הות אכלה מעיקרא	רב:												◆
אינה אוכלת, כי רבי רחמנא ביאת שוגג כמזיל - לדברים האמורים בפרשה, אבל לכל מילי לא.	שמואל:												◆
כל שהבעל מאכיל - יבם מאכיל	והאמר רב נחמן אמר שמואל:												ז
אימא: כל ביאה שהבעל מאכיל בה - יבם מאכיל בה, וכל ביאה שאין הבעל מאכיל בה - אין היבם מאכיל בה.													ז
בת ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת, ובזו יפה כח היבם מכח בעל	מיתבי:												◆
בשלמא לרב, מתריץ מעיקרא, אלא לשמואל קשיא													ז
קשיא.													◆
בת ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, נולד לה בן - אוכלת.	ת"ר:												◆
מת הבן - רבי נתן אומר: אוכלת	[רבי נתן]												◆
אינה אוכלת.	חכמים:												◆
מאי טעמא דרבי נתן?													^
הואיל שכבר אכלה.	רבה:												◆
אלא מעתה, בת ישראל שניסת לכהן ומית ליה, תיכול, שכבר אכלה אלא כיון דמית ליה - פקע ליה קדושתיה מינה, הכא נמי כיון דמית ליה - פקע קדושתיה מינה	א"ל אביי:												ז
קסבר ר' נתן: נשואי חרש מאכילין בתרומה, ולא גזרינן נשואי חרש אטו קדושי חרש.	אלא אמר רב יוסף:												◆

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי נולד לה בן למה ליה?	א"ל אביי:											◊
משום רבנן.												◊
ולילוג רבי נתן עלייהו ברישא											⚡	
שביק להו לרבנן עד דמסיימי מילתייהו, והדר פליג עלייהו.											!	
אי הכי, ליתני: מת הבן - אינה אוכלת רבי נתן אומר: אוכלת	⚡											◊
קשיא.	■											◊
וכן הבא על אחת מכל העריות.												■
אשת ישראל שנאנסה, אע"פ שמותרת לבעלה - פסולה לכהונה	אמר רב עמרם: הא מלתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתניתין:											◊
וכן הבא על אחת מכל העריות האמורות בתורה או פסולות	ותנא תונא:											◊
מאי וכן? מאי לאו לא שנא בשוגג ולא שנא במזיד, ולא שנא באונס ולא שנא ברצון, וקתני: פסלה												■
לא, מאי וכן? אהעראה.												⚡
העראה דמאן?												^
אילימא דעריות												!
למימרא דעריות ילפי' מיבמה, אדרבה, יבמה ילפינן מעריות, דעיקר העראה בעריות כתיב												⚡
אלא מאי וכן? אשלא כדרכה דעריות.												!
אדרבה, עיקר משכבי אשה בעריות כתיב												⚡
אלא מאי וכן? אשלא כדרכה דחייבי לאוין.												!
אשת כהן שנאנסה - בעלה לוקה עליה משום זונה.	רבה:											■
משום זונה אין, משום טומאה לא?												⚡
אימא: אף משום זונה.												■
(במדבר ה') והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה מותרת, ויש לך אחרת שאע"פ שנתפשה - אסורה, ואי זו? זו אשת כהן, ולא הבא מכלל עשה - עשה	מתיב רבי זירא:											⚡
הכל היו בכלל זונה, כשפרט לך הכתוב גבי אשת ישראל והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה - מותרת, מכלל, דאשת כהן כדקיימא קיימא.	רבה:											!
אשת כהן שנאנסה - בעלה לוקה עליה משום טומאה.	איכא דאמרי, אמר רבה:											■
משום טומאה אין, משום זונה לא, אלמא, באונס לא קרינא ביה זונה.												■
והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה - מותרת, ויש לך אחרת שאף על פי שנתפשה - אסורה, ואי זו? זו אשת כהן, ולא הבא מכלל עשה - עשה	מתיב רבי זירא:											⚡
הכל היו בכלל (דברים כ"ד) אחרי אשר הוטמאה, כשפרט לך הכתוב גבי אשת ישראל והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה - מותרת, מכלל, דאשת כהן כדקיימא קיימא.	רבה:											!
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, מן האירוסין - לא יאכלו בתרומה	[ר"מ]											◆
מכשירין.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											◆
נתארמלו או נתגרשו, מן הנשואין - פסולות, מן האירוסין - כשרות.												■
ק"ו: ומה קדושי רשות אין מאכילין, קדושי עבירה לא כ"ש	תניא: אמר ר"מ:											■

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, אם אמרת בקידושי רשות - שכן אין לו להאכיל במקום אחר, תאמר בקדושי עבירה - שכן יש לו להאכיל במקום אחר?	אמרו לו:										◊	◊
פצוע דכא כהן שקדש בת ישראל - באנו למחלוקת ר"מ ורבי אלעזר ור"ש לר"מ דאמר: משתמרת לביאה פסולה דאורייתא לא אכלה, הא נמי לא אכלה לר' אלעזר ור' שמעון דאמרי: משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה, הא נמי אכלה.	ר' אלעזר א"ר אושעיא:										◊	◊